

Planellas, com el papa, es pregunta si Espanya s'ha reconciliat amb la seva història

Dij, 23/09/2021 per Catalunya Religió

(*Laura Mor -CR*) L'arquebisbe de Tarragona, **Joan Planellas**, ha recuperat aquest dijous les paraules del **papa Francesc** en què [dubtava si Espanya s'havia reconciliat](#) amb la seva història recent. Ho ha fet en el marc de la festivitat de Santa Tecla durant la missa solemne celebrada a la Catedral de Tarragona. Aquest 2021 es commemora el 700è aniversari de l'arribada de la relíquia del braç de santa Tecla.

Planellas ha parlat en l'homilia de la crisi política que viu Catalunya. I ho ha fet a partir de la reflexió del pontífex, entrevistat fa uns dies a la COPE. En aquella ocasió el Papa demanava “un procés de reconciliació amb la pròpia història” que, sense “claudicar de les postures pròpies”, fugi “de les ideologies que són les que impossibiliten qualsevol procés de reconciliació”.

Planellas ha expressat la necessitat d'una veu pública d'Església: “La nostra tasca com a Església s'ha d'incrustar en la vida de la societat”. El president de la Conferència Episcopal Tarraconense ha recordat les demandes de “reconciliació social i de diàleg constructiu” que han fet tant ell com la resta de bisbes de Catalunya en diversos comunicats. I ha assenyalat el propòsit de “fer de la nostra societat catalana un lloc idoni per a créixer com a persones i com a col·lectiu, en la llibertat d'idees, creences, propostes i actuacions”.

Un missatge que reforça el que va pronunciar ara fa un any, també per Santa Tecla. Llavors va dir que calia “[desactivar comportaments de violència, d'odi i de revenja](#)” perquè fan “molt més difícil sortir de la crisi a la que ens ha abocat la pandèmia”.

L'inici d'un procés sinodal

També ha parlat dels dos reptes fonamentals que afronta la diòcesi de Tarragona

aquest curs que comença. Per les [prioritats que han establert](#) des del Consell pastoral diocesà, com pel proper Sínode de bisbes convocat a Roma que demana un [procés sinodal](#) que ha de néixer en cada església local.

El Sínode, ha anunciat, l'iniciaran el diumenge 17 d'octubre i s'allargarà fins l'octubre de 2023. "Un pla de treball inèdit a la nostra història i que vol recollir tots els fruits de qualsevol racó de món", ha apuntat Planellas.

De la figura de la jove màrtir Tecla, patrona de Tarragona, n'ha assenyalat "la valentia de la fe" i ha destacat la importància de saber-se "hereus de tanta història. Així mateix s'ha referit a "l'antiquíssim culte martirial a Tecla". I en al·lusió a la comunitat cristiana, ha apuntat que "quan hi ha dificultats és quan ens adonem de la importància de no estar sols".

Podeu llegir l'homilia íntegra de l'arquebisbe Joan Planellas a continuació:

Estimats Vicari General i vicaris episcopals, degà i Capítol de la Catedral, mossens... Alcalde, regidores i regidors de l'Ajuntament de Tarragona, Autoritats civils i militars, representants dels cossos de seguretat. Estimat poble de Déu, estimada Orquestra i Coral, Benvolguts i benvolgudes representants de les associacions, entitats i confraries de la ciutat. Estimats totes i tots.

Tornem a celebrar la festa de la gloriosa santa Tecla, la patrona de la ciutat de Tarragona. I ho tornem a fer embolcallats per les conseqüències de la pandèmia que ja fa quasi un any i mig que patim, i per la qual cosa, encara no podem tastar plenament, i amb tota la grandesa, el que realment és la festa que la ciutat organitza per honorar Santa Tecla. Però, malgrat tot, com afirmava el pregoner de la festa d'enguany, el baríton tarragoní Àngel Òdena des del balcó de l'Ajuntament, «que Santa Tecla sigui la porta d'una nova esperança».

Aquest any, a més, celebrem els set-cents anys del dia en que, aquí mateix, en aquesta Catedral basílica metropolitana dedicada a santa Tecla, arribava amb tota la solemnitat pròpia del moment el seu reliquiari, el braç de santa Tecla que ara acabem d'entrar en processó. Així ho vam celebrar el passat dia 17 de maig, el dia que exactament s'acomplia l'efemèride. Vam recordar el llarg camí que les relíquies van fer des d'Armènia, vam repassar l'antiquíssim culte martirial a Tecla, la seva vinculació amb sant Pau, les cites en molts passatges dels Pares de l'Església primitiva, especialment en el món cristià oriental i com la devoció va anar creixent sobretot a partir del segle VI. Vam atendre la raonabilitat de quan el culte a la santa arribà a Tarragona, on va ser fàcil de penetrar donada la seva vinculació amb sant Pau, i també perquè a Tarragona existia ja el culte als màrtirs Fructuós, Auguri i Eulogi. Recordar durant tot un any aquells esdeveniments, és a dir fins a la festa del 2022, és ara un bon estímul per endinsar-nos en la meditació del passatge de la Carta als Hebreus que hem escoltat en la primera lectura. L'autor de la Carta ens deia: «Recordeu els vostres primers temps, quan, acabat de rebre la llum de la fe, vau sostenir tantes lluites i sofriments [...]. Ara no perdeu aquesta valentia [...]. Només sofrint amb constància podreu complir la voluntat de Déu i obtenir el que ell ha promès». És la valentia de la fe que ens fa, a set-cents anys de distància, ser hereus de tanta història, de tanta fe viscuda i patida, i també, de tantes pregàries i de tantes peticions a la jove màrtir Tecla que, malgrat tenir l'origen en llunyanes terres, ha esdevingut, gràcies al seu exemple de

donació cristiana, una santa ben tarragonina.

És l'exemple també de les noies prudentes de l'Evangeli que no es van prendre aquella espera com alguna cosa sense importància i no es van descuidar. No ens descuidem, per tant, de la vivència de la fe i de la vida cristiana que, malgrat els neguits, la pandèmia i les dificultats, ens omple de sentit i d'esperança en tot el que som i fem.

I com cada any, aquesta festa s'escau de ple en les setmanes inicials del nou curs. Un curs que, per a la nostra Església diocesana, té dues fites importants, dues propostes engrescadores. La primera és pròpia, i és fruit del treball de totes les parròquies i comunitats de la diòcesi i que el Consell Pastoral Diocesà ha recollit i concretat en cinc àmbits de prioritat per aquest curs: la caritat, les celebracions, el creixement i vivència de la fe, l'evangelització i la fraternitat. Però per altra banda, el papa Francesc ens ha convocat a un sínode extraordinari sota la proposta de: Per una Església Sinodal: Comunió, participació i missió. Un sínode que iniciarem el proper diumenge dia 17 d'octubre i que s'allargarà fins l'octubre de 2023 en un pla de treball inèdit a la nostra història i que vol recollir tots els fruits de qualsevol racó de món, també el nostre, i que treballarem fins el proper mes d'abril de l'any vinent.

Molt estimats i estimades. La nostra tasca com a Església s'ha d'incrustar en la vida de la societat. Massa cops n'hem viscut allunyats de la societat, i res del que passa al nostre voltant ens ha de ser aliè. Per això jo mateix, i els bisbes de Catalunya en documents o comunicats, hem reiterat en no poques ocasions la necessitat de reconciliació social i de diàleg constructiu per fer de la nostra societat catalana un lloc idoni per a créixer com a persones i com a col·lectiu, en la llibertat d'idees, creences, propostes i actuacions. Recordo ara com el papa Francesc, en una recent entrevista, deia, en contestar a una pregunta sobre la reconciliació a l'estat espanyol que la clau en aquest moment, en qualsevol país amb aquest tipus de disjuntives, és preguntar-se si la societat s'ha reconciliat de forma adequada amb la seva pròpia història. Deia concretament el papa:

«No sé si Espanya està del tot reconciliada amb la seva pròpia història, especialment amb la història del segle passat. Si no ho està, crec que ha de fer un procés de reconciliació amb la pròpia història, la qual cosa no pressuposa claudicar de las postures pròpies, sinó que significa iniciar un procés de diàleg i de reconciliació; i, sobretot, significa fugir de les ideologies que són les que impossibiliten qualsevol procés de reconciliació. A més, les ideologies destrueixen. Unitat nacional és una expressió fascinant..., però mai es valorarà adequadament sense la reconciliació bàsica dels pobles. En aquest sentit penso que qualsevol govern ha de fer-se càrrec de instaurar la reconciliació i veure de quina manera es tira endavant la història com a germans i no com a enemics. Al menys lluny d'aquella idea inconscient i deshonest que fa que es jutgi als altres com a enemic històric».

Benvolgudes i benvolguts. Fem memòria de santa Tecla en aquesta terra concreta que la va acollir i que ha acollit tantes dones i tants homes que ens han dut l'Evangeli i les actituds evangèliques, que ens han vestit la nostra herència cristiana. Nosaltres som l'heretat de tota la seva història i n'hem de donar gràcies a Déu. Per les arrels cristianes i pel do de la fe.

Nosaltres, igual que els apòstols al segle I, igual que Tecla, coneixem la força del

nostre testimoniatge. Sabem de les dificultats que va tenir la fe cristiana que, travessant el mar i les tempestes de la vida, es va poder assentar a les nostres terres, regades per la sang de tants màrtirs antics i actuals. Quan hi ha dificultats és quan ens adonem de la importància de no estar sols, és quan valorem de debò la llum que cadascú pot aportar personalment, és quan reconeixem si estem veritablement omplerts dels fruits de l'Esperit Sant.

Estimats i estimades, que malgrat les tempestes de la vida i les nits fosques de l'Església, tinguem el cor esperançat per seguir endavant amb els nostres projectes cristians. En la nostra lluita no hem arribat a vessar la sang, com li va passar a la nostra estimada Santa Tecla, però que el nostre testimoni sigui igual de ferm, de durador i d'imitable per a les noves generacions. Amén.

Santa Tecla 2021. Catedral de Tarragona 23 de setembre de 2021